

**Získal jsem islám jako náboženství,
aniž bych ztratil víru v Ježíše Krista –
mír s ním – nebo v jakéhokoli proroka
Všemohoucího Boha**

**„Řekni: ,Lidé Písma! Pojd'me ke slovu,
které je společné mezi námi a vámi: že
nebudeme uctívat nikoho kromě Alláha, že
mu nebudeme připisovat společníky...“
(Korán 3:64)**

**Připravil:
Muhammad Al-Sayed Muhammad**

[Z knihy: Proč věřit v proroka islámu Muhammada – mír s ním?]

[Why Believe in the Prophet of Islam, Muhammad (peace be upon him)?]
Na základě názvu, který rozebíráme [Získal jsem islám jako náboženství, aniž bych ztratil víru v Ježíše Krista – mír s ním – nebo v jakéhokoli proroka Všemohoucího Boha.], se ptáme:

Proč je islám ziskem a vítězstvím? A jak mohu neztratit víru v Ježíše Krista – mír s ním – nebo v jakéhokoli proroka?

Především je nezbytné osvobodit se od osobních tužeb a předsudků a přistupovat k této otázce racionálně a logicky – podle toho, na čem se shodnou zdravé rozumy. A to pomocí daru myšlení, který Alláh (Bůh) udělil lidem – zejména v otázkách víry v Boha, Stvořitele, Vznešeného a Majestátního, a v otázkách víry, za které bude člověk zodpovědný před svým Pánem. To vyžaduje schopnost rozlišovat mezi pravdou a falešem a schopnost zvolit správně, podle přirozenosti člověka, která touží po víře, jež odpovídá Veličině Boha.

Člověk pocítí, že získal islám, a uvidí to, když uvidí důkazy jeho pravdivosti a potvrzení poselství proroka Muhammada – mír s ním –, který byl nositelem tohoto náboženství. Takový člověk pak bude chválit Boha za to, že ho vedl k požehnání islámu jako náboženství, poté co mu dal schopnost rozpoznat jeho pravdivost i pravdivost poselství proroka.

Stručně řečeno, některé z těchto důkazů zahrnují:

Za prvé: Prorok Muhammad – mír s ním – byl mezi svým lidem známý už od mládí svými výjimečnými morálními vlastnostmi. Tyto vlastnosti jasně ukazují na Boží moudrost při jeho výběru za proroka. Mezi nejvýznamnější z nich patří jeho pravdomluvnost a důvěryhodnost. Je nemyslitelné, aby člověk, který byl znám těmito vlastnostmi natolik, že podle nich získal přezdívky, opustil pravdu a lhal svému lidu – natož aby lhal Bohu a tvrdil, že je prorokem a poslem.

Za druhé: Jeho výzva – mír s ním – je v souladu s čistou přirozeností a zdravým rozumem. Patří sem například:

☞ Výzva k víře v existenci Boha, Jeho Jedinost v božství, Jeho Veličenství a Nekonečnou Moc.

☞ Neuklánět se a neuctívat nikoho kromě Něj (ne lidi, ne kameny, ne zvířata, ani stromy...).

☞ Nemít strach ani naději v nikoho jiného než v Něj.

Stejně jako když se člověk zamýšlí: „Kdo mě stvořil a přivedl na svět všechny tyto stvoření?“ Logická odpověď zní, že ten, kdo stvořil a přivedl na svět všechna tato stvoření, musí nepochybně být mocný a vznešený Bůh, popsáný svou schopností tvořit a přivádět věci k existenci z ničeho (protože je nelogické, aby něco vzniklo z ničeho samo od sebe).

A když se zeptá: „Kdo stvořil a přivedl na svět tohoto Boha?“ — pokud by odpověď zněla: „Nepochybně to musí být jiný bůh, který je rovněž mocný a velkolepý,“ pak člověk zjistí, že je nucen opakovat tuto otázku do nekonečna a dávat stejnou odpověď znovu a znovu. Z toho důvodu logická odpověď zní, že tento Stvořitel — Bůh, který má absolutní moc nad stvořením a přivádí ho k existenci z ničeho — nemá žádného stvořitele či původce. On jediný vlastní tuto schopnost. Proto je On pravý Bůh, Jediný, Unikátní, jediný hodný uctívání.

Dále se nehodí, aby Bůh (Alláh) přebýval v těle stvořeného člověka, který spí, močí a vyměšuje. Totéž platí o zvířatech (například kravách a jiných), zvláště když je konečným osudem všech smrt a rozklad v páchnoucí mršinu.

📖 *Doporučujeme přečíst si knihy:*

„Klidný dialog mezi hinduistou a muslimem.“

“A Quiet Dialogue between a Hindu and a Muslim”.

☞ Výzva k tomu, abychom nepředstavovali Boha ve formě soch nebo jiných vyobrazení, protože je mnohem povznesenější nad

jakýkoli obraz, který si lidé mohou vymyslet nebo vytvořit podle svých představ.

 Doporučujeme přečíst si knihy:

„Pokojný dialog mezi buddhistou a muslimem.“

“A Peaceful Dialogue Between a Buddhist and a Muslim”.

☞ Výzva k očistění Boha od potřeby plodit potomky, protože On je Jediný, který se nenarodil a nebyl nikým zplozen. Proto nepotřebuje nikoho plodit. Pokud by tomu tak bylo, co by mu bránilo mít dvě, tři nebo více dětí? Nevedlo by to k přisouzení božství i jim? To by nakonec vedlo k tomu, že by se modlitby a uctívání obracely k více bohům.

☞ Výzva k očistění Boha od odporných vlastností, které mu připisují jiná náboženství, například:

- V judaismu a křesťanství je Bůh líčen jako ten, kdo litoval a pocítil lítost nad tím, že stvořil člověka, jak je uvedeno v Genesis 6:6. [Křesťanská Bible obsahuje židovské Písmo jako jednu ze svých dvou částí, běžně označovanou jako Starý zákon]. Lítost a kajícnost za čin vycházejí pouze z chyby způsobené neznalostí následků.
- Také líčení Boha, jak odpočívá po stvoření nebes a země, jak je uvedeno v Exodus 31:17, a jak „si obnovuje energii“ (podle anglického překladu). Odpočinek a obnovení energie jsou důsledkem únavy a vyčerpání – což odporuje představě o dokonalém a všemocném Bohu.

 Doporučujeme přečíst si knihy:

„Srovnání mezi islámem, křesťanstvím, judaismem a volbou mezi nimi“.

“A Comparison Between Islam, Christianity, Judaism, and The Choice Between Them”

☞ Výzva k očistění Boha od vlastností rasismu a odmítnutí představy, že je Bohem pouze jednotlivců nebo určitých skupin, jak tvrdí judaismus. Stejně jako jsou lidé přirozeně stvořeni svým

Bohem tak, aby rasismus odmítali a hnusil se jim, je nevhodné přisuzovat tuto vlastnost samotnému Bohu, který do nich tuto přirozenou povahu vložil.

☞ Výzva k víře ve velikost, dokonalost a krásu Božích vlastností – zdůrazňuje Jeho neomezenou moc, dokonalou moudrost a všezahrnující vědění.

☞ Výzva k víře v božská Písma, proroky a anděly. Je zde přirovnání mezi strojem a člověkem. Stejně jako stroj s mnoha částmi potřebuje návod od svého výrobce, aby se předešlo poruše – což samo o sobě potvrzuje existenci výrobce – tak i člověk, který je nesrovnatelně složitější než jakýkoliv stroj, potřebuje návod a vedení – knihu pokynů, která určuje způsob života v souladu s pravidly stanovenými jeho Stvořitelem. Toto vedení je poskytováno prostřednictvím Božích proroků, které si Bůh vyvolil, aby skrze anděla pověřeného předáváním Božích zjevení sdělovali Jeho zjevení ve formě zákonů a učení.

☞ Výzva k povýšení postavení a důstojnosti Božích proroků a poslů a očištění jejich osob od činů, které jim jiná náboženství připisují, a které jsou neslučitelné s charakterem ctnostného člověka – natož proroka. Například:

- Obvinění judaismu a křesťanství, že prorok Áron uctíval modlu ve tvaru telete, a nejen to, ale také mu postavil chrám a přikázal dětem Izraele, aby je uctívaly, jak je uvedeno v knize Exodus 32.
 - Obviňují proroka Lota, že se opil vínem a zplodil děti se svými dvěma dcerami, jak je uvedeno v Genesis 19.
- Kritizovat ty, které Všemohoucí Alláh vyvolil jako své vyslance mezi Sebou a Svým stvořením, aby předávali Jeho poselství, je totéž jako kritizovat samotnou Alláhovu volbu a připisovat Mu neznalost skrytého a nedostatek moudrosti kvůli špatnému výběru těch, kteří mají být následováni mezi proroky a posly – těmi, kteří mají být světlý vedení pro celé lidstvo.

Otázka, která se zde nabízí, zní: Pokud by ani proroci a poslové nebyli ušetřeni nemorálností, které jim byly připsány, jak by před nimi mohli být v bezpečí jejich následovníci? Nestalo by se to pak záminkou k pádu do těchto nemorálností a jejich šíření?

☞ **Volání k víře ve Den zmrtvýchvstání, kdy budou stvoření po své smrti vzkříšena a poté bude následovat zúčtování.** Odměnou bude velká odplata (ve věčném blaženém životě) za víru a konání dobra a přísný trest (v životě plném utrpení) za nevíru a zlo.

☞ **Volání ke spravedlivému zákonodárství a vznešenému učení a napravení překroucení víry v předchozích náboženstvích.** Například:

- Ženy: Zatímco židovství a křesťanství přisuzují Evě (manželce Adama, mír s ním), že byla příčinou Adamovy neposlušnosti tím, že ho svedla ke sněžení zakázaného stromu (Genesis 3:12), a že Bůh ji za to potrestal bolestí při těhotenství a porodu i její potomky (Genesis 3:16), vznešený Korán objasnil, že Adam upadl do neposlušnosti kvůli pokušení od satana (nikoli kvůli své ženě Evě), jak se uvádí v [Súra al-A‘ráf: 19–22] a [Súra Táhá: 120–122]. Tím byla odstraněna hanlivá představa o ženách, která v předchozích náboženstvích vznikla. Islám přišel s výzvou k počtě žen ve všech etapách jejich života. Například prorok Muhammad (mír s ním) řekl: „Zacházejte se ženami laskavě“ [Sahíh al-Bucháří] a také řekl: „Kdo má dceru a nezakopal ji zaživa, neponížil ji ani nedával přednost synovi před ní, Alláh ho kvůli ní uvede do Ráje“ [vyprávěno Ahmedem].

- Války: Zatímco v židovství a křesťanství se vyskytují příběhy válek, které vyzývají k zabíjení a ničení všech, včetně dětí, žen, starců a mužů (např. Jozue 6:21), což částečně vysvětluje současnou krvelačnost a lhostejnost k masakrům a genocidám (jako v Palestině), nacházíme v islámu projev tolerance i ve válkách – zákaz zrady a zabíjení dětí, žen, starých lidí a nebojujících osob. Například prorok Muhammad (mír s ním) řekl: „Nezabíjejte nemluvnata, děti, ženy ani starce“ [vyprávěno al-

Bajhakím], a prikazoval laskavost vůči zajatcům, kteří bojovali proti muslimům, a zakazoval jejich týrání.

 Doporučujeme přečíst si knihy:

„Učení islámu a jak řeší minulé i současné problémy“.

“Islam's Teachings and How They Solve Past and Current Problems”.

Za třetí: Zázraky a mimořádné události, které Alláh učinil prostřednictvím proroka Muhammada (mír s ním), jako důkaz své podpory. Dělí se na:

- **Hmotné zázraky**, jako např. tryskání vody z jeho prstů (mír s ním), které několikrát zachránilo věřící před smrtí žizní.

- **Nehmotné zázraky**, například:

- Vyslyšené modlitby, jako byla jeho modlitba za dešť.

- Prorok Muhammad (mír s ním) prorokoval mnoho neznámých věcí, jako např. budoucí dobytí Egypta, Konstantinopole a Jeruzaléma a rozšíření muslimské nadvlády. Také předpověděl dobytí Askalonu v Palestině a jeho připojení ke Gaze (historicky známé jako Gaza Askalon) svým výrokem: „**Nejlepší džihád je stráž na hranicích, a nejlepší z ní je v Askalonu**“ [Silsilatu Sáhíha od al-Albáního], což naznačuje, že toto místo bude v budoucnu významnou oblastí džihádu, vyžadující velkou trpělivost ušlechtilých bojovníků, jejich vytrvalost a obranu na cestě k Alláhovi. Vše, co prorokoval, se skutečně vyplnilo.

- Prorok Mohamed (mír s ním) předpověděl mnoho vědeckých, lidským zrakům skrytých skutečností už před více než 1400 lety, a moderní věda následně objevila pravdu a přesnost toho, co řekl. Příkladem toho je jeho výrok:

„Když uplyne čtyřicet dva nocí od kapky (spermií), Bůh k ní pošle anděla, který ji vytvaruje a stvoří jí sluch, zrak, kůži, maso a kosti...“ [vyprávěl Muslim].

- Moderní věda zjistila, že na počátku sedmého týdne, konkrétně od 43. dne po oplodnění, začíná růst kosterní soustava embrya a

začíná se objevovat lidská podoba — což potvrzuje pravdivost prorokových slov.

- **Zázrak ušlechtilého Koránu**

Zázrak Koránu (největší zázrak, který trvá až do Soudného dne) spočívá v jeho jedinečném stylu, kdy výmluvní Arabové nedokázali vytvořit ani jedinou síru podobnou té nejkratší v Koránu.

Svatý Korán zmínil mnoho skrytých skutečností, které se později potvrdily a staly se důvodem konverze mnoha vědců z různých vědních oblastí k islámu — [Mezi těmi, kdo veřejně vyjádřili hluboké obdivování astronomickým faktům v Svatém Koránu, je prof. Yoshihide Kozai, ředitel Tokijské observatoře v Japonsku].

Jedním z příkladů je výrok Vznešeného Alláha o pokračujícím rozšiřování vesmíru:

„A nebesa jsme vystavěli silou, a věru jsme ti, kdo je rozšiřují“ [Adh-Dháríjât: 47].

Tato skutečnost byla vědecky objevena až v moderní době. Jak přesná jsou slova Koránu a jeho výzva k poznání a zamyšlení!

✓ První zjevení, které Alláh seslal z veršů Koránu, bylo: „Čti ve jménu svého Pána, který stvořil“ [Al-‘Alaq: 1]. Čtení je cestou k poznání a porozumění – a tím i k pokroku lidstva ve všech oblastech života.

 Doporučujeme přečíst si knihy:

„Islám a objevy moderní vědy jako důkazy o prorocké pravdivosti Muhammada (mír s ním).“

“Islam and the Discoveries of Modern Science as the evidence and proofs of the prophethood and messengership of Muhammad (peace be upon him)”.

■ **Logická poznámka:** To, co bylo uvedeno, je spravedlivé kritérium, které mohou pochopit všechny úrovně lidských myslí, aby rozpoznaly důvěryhodnost jakéhokoli proroka či posla – a tím i pravdivost jeho poselství.

Pokud by byl žid nebo křesťan dotázán: Proč jsi uvěřil v prorocký status určitého proroka, i když jsi nebyl svědkem žádného jeho zázraku? Odpověděl by: Díky soustavnému a důvěryhodnému předávání svědectví o jeho zázracích.

✓ Tato odpověď logicky vede k víře v Proroka Muhammada (mír s ním), protože nepřetržitě a věrohodné předávání svědectví o jeho zázracích je ještě hojnější než u kteréhokoli jiného proroka.

■ **Kromě toho, skrze jeho životopis, který Alláh zachoval, je pravdivost jeho poselství zjevná:**

1. Jeho neustálá snaha uskutečňovat to, co hlásal – včetně uctívání, vznešeného učení a ušlechtilých mravů – a jeho zbožnost a odřikání tohoto pomíjivého světa.

2. Prorok Muhammad (mír s ním) odmítl nabídky obyvatel Mekky — bohatství, království, čest a sňatek s jejich nejvznešenějšími dcerami — výměnou za opuštění svého poselství (volání k čisté víře v jediného Boha, uctívání pouze Jeho, odmítnutí modlářství, přikazování dobra a zakazování zla), a to i přes tvrdá příkoří, nepřátelství, pronásledování a války, které kvůli tomu snášel (mír s ním).

3. Jeho pečlivá snaha učit své spolčovníky a následovníky, aby to s jeho chválou nepřeháněli. Řekl:

„Nepřehánějte v mé chvále, jako to učinili křesťané se synem Marie. Jsem jen služebník, proto řekněte: 'Služebník Boží a Jeho posel.'“ [Sahih al-Buchári].

4. Boží ochrana nad ním, dokud nepředal své poselství, a Boží spokojenost, když mohl založit islámský stát.

✓ **Není snad toto všechno dostatečným důkazem, že je (mír s ním) pravdomluvný ve svém tvrzení a skutečný posel od Boha?**

➤ Všimněme si, že výraz "a přišel s deseti tisíci svatými" v Deuteronomiu (33:2) byl v arabském textu vynechán po větě [a zazářil z hory Fárán], což připomíná proroctví o proroku Mohamedovi (mír s ním) jako o vycházejícím slunci, jehož světlo se šíří po obzoru.

V knize Genesis (21:21) se uvádí: „A přebýval – Izmael – na poušti Fárán.“ Je známo na základě nepřetržitého předávání, že Izmael (mír s ním) žil v oblasti Hidžázu. Z toho tedy plyne, že hory Fáránu jsou hory Hidžázu v Mekce. Není tedy zřejmé, že se toto proroctví týká proroka Mohameda (mír s ním), který vstoupil jako vítěz do Mekky bez prolévání krve, odpustil jejím obyvatelům a byl doprovázen deseti tisíci společníky? Tato vynechaná část [a přišel s deseti tisíci svatými] je potvrzena v překladu King James Version, American Standard Version a Amplified Bible.

➤ Také v poutnickém hymnu v (Žalmy 84:6) bylo v arabském textu nahrazeno slovo (Baka), aby se výslovně neodkazovalo na poutní místo u Ka'by v Mekce – vlasti proroka Mohameda (mír s ním), přičemž Mekka je v Koránu označena jako (Bakka), jak je uvedeno v [Ál Imrán: 96]. Tento název Baka je rovněž potvrzen v King James Version a jiných překladech jako valley of Baka, přičemž první písmeno je psáno velkým písmenem, což značí, že se jedná o vlastní jméno, a vlastní jména se nepřekládají.

📖 *Doporučujeme přečíst si knihy:*

„Muhammad (mír s ním) je skutečně prorokem od Alláha“.

“Muhammad (Peace be upon him) Truly Is the Prophet of Allah”.

■ **Mírnost a univerzálnost islámu:**

Islám je náboženstvím míru, které zahrnuje všechny lidi, uznává jejich práva a vyzývá k víře ve všechny proroky od Alláha.

- Islám přináší mírnost ve všem, především v otázkách víry. Otevírá nejzásadnější téma v křesťanství – otázku Krista (mír s ním). Islám volá po:

➤ Víře v prorocký status Ježíše Krista (mír s ním), v zázrak jeho narození a v jeho mluvení již v kolébce jako znamení od Alláha – za účelem očištění jeho matky od nařčení, kterým ji obvinil judaismus, a jako důkaz jeho budoucího proroctví (v pozdější době).

✓ **Z racionálního hlediska:** Toto je logické a vyvážené prohlášení – bez přehlížení židovství, které popírá poslání Krista (pokoj s ním), pomlouvá ho, přičítá jeho narození cizoložství a uráží jeho matku obviněním z nemravnosti; a zároveň bez přehánění křesťanství, které mu připisuje božství.

■ **Z racionálního pohledu:**

- Stejně jako čistá přirozenost a zdravý rozum nemohou přijmout myšlenku spojení lidské přirozenosti se zvířecí přirozeností (například sňatek člověka s krávou nebo jinými zvířaty) za účelem vytvoření něčeho, co by spojovalo obě přirozenosti, jako bytost napůl člověk a napůl kráva, protože by to znamenalo ponížení a znehodnocení lidské bytosti, i když oba (člověk i zvíře) jsou stvoření. Podobně čistá přirozenost a zdravý rozum nemohou přijmout myšlenku spojení božské přirozenosti s lidskou přirozeností za účelem vytvoření něčeho, co by spojovalo božskou a lidskou přirozenost, protože by to znamenalo zmenšení a zneuctění Boha. Mezi Bohem a lidmi je obrovský rozdíl, zvláště když tato bytost byla zrozena z pohlavních orgánů, a tím spíše, pokud víra zahrnuje ukřižování, zabití a pohřbení po urážkách a ponížení (jako je plivání, fackování a svlékání šatů atd.). Takové ponížující přesvědčení se neslučuje s velikostí Boha.

- Je známo, že Kristus (mír s ním) jedl jídlo a potřeboval se vyprázdnit. Není vhodné, aby byl Bůh popisován takovým způsobem, nebo aby se vtělil do stvořeného člověka, který spí, močí, vykonává potřebu a nosí ve svém žaludku špinavé, nečisté výkaly, neboť Bůh nemůže být popisován těmito nedokonalostmi.

- Stejně jako malá nádoba nemůže pojmout vody oceánů, není možné tvrdit, že Boha by bylo možné obsáhnout v lůně lidské bytosti.

- Není rozumné, aby někdo nesl vinu za hřích jiného člověka, i kdyby to byl jeho otec nebo matka. Sám Starý zákon říká: „Otcové nebudou popraveni za své děti, ani děti za své otce. Každý zemře za svůj vlastní hřích.“ – (Deuteronomium 24:16)

„Kdo hřeší, ten zemře. Syn nebude nést vinu otce a otec nebude nést vinu syna.“ – (Ezechiel 18:20)

- Z toho důvodu je myšlenka dědičného hříchu neplatná i na základě Bible samotné, a tím i koncept vykoupení je postaven na nelogickém základu.

- Pokud by Boží odpuštění Adamova přestupku (který spočíval jen v pojídání zakázaného ovoce) vyžadovalo ukřižování a smrt, proč by měl být ukřižován Ježíš, který byl kazatel, zbožný muž a oddaný své matce, a ne sám Adam, který se provinil?

- A co s těmi mnoha dalšími hříchy lidstva po Adamovi? Znamená to, že by bylo potřeba nové ukřižování a nového Boha v lidské podobě? Znamená to, že by lidstvo potřebovalo tisíce Kristů, aby plnili údajnou roli vykupitele?

- Proč Bůh jednoduše neodpustil Adamovi, pokud litoval a činil pokání? Copak toho není schopen? Samozřejmě, že je.

- A pokud je tvrzení o Kristově božství založeno na tom, že se narodil bez otce, co tedy řekneme o Adamovi, mír s ním, který byl stvořen bez otce a matky?!

- Pokud se Kristova božství tvrdí na základě jeho zázraků, co říci o proroku Muhammadovi (mír s ním) a jiných prorocích, kteří rovněž činili zázraky? Tvrdí snad někdo, že byli bohové? Samozřejmě ne.

■ **Existuje také důležité logické objasnění:**

Jelikož je podstata Krista, kterého křesťanství považuje za božského vykupitele, buď smrtelná nebo nesmrtelná, pak platí následující:

1. Pokud je Kristova podstata smrtelná: pak není Bůh, a tudíž tvrzení, že byl zároveň Bohem i vykupitelem, je neplatné.

2. Pokud je Kristova podstata nesmrtelná, protože je Bůh, pak nezemřel, a tudíž nedošlo ke smíření.

To, co jsme racionálně objasnili ohledně neplatnosti víry ve spojení božské a lidské přirozenosti, aby vznikla bytost, která v sobě kombinuje obě podstaty v lidské podobě, jako je tomu u

Krista, platí také na tvrzení jiných společností v různých obdobích dějin – jako např. Krišna v Indii, Buddha ve východoasijských společnostech nebo Horus u starověkých Egyptanů, jejichž příběh je starší než ten o Kristu.

✓ Z toho je zřejmé, že tato víra není ničím jiným než převzatým konceptem z věrouk dávných národů – předkládaným v různých podobách příběhů, mýtů a legend – bez jakéhokoli pevného základu v božském zjevení či racionálních důkazech.

■ Ujasnění:

➤ Křesťanství tvrdí božství Krista (pokoj s ním), přestože on sám to nikdy výslovně neřekl (v žádném evangeliu) jasnou větou typu „Já jsem Bůh“ nebo „Klaňte se mi“ a ani nic podobného neučil své učedníky.

➤ Naopak, v (Matouš 21:11) je uvedeno, že Kristus (pokoj s ním) je prorok, takto: „Zástupy odpověděly: „To je Ježíš, prorok...““

➤ Kristus (mír s ním) se také modlil padnutím na svou tvář, jak je uvedeno v (Matouš 26:39). Komu se klaněl? Nebylo to jeho Bohu?! Takto se modlí muslimové.

➤ Kristus také učil své učedníky zdravit se pozdravem pokoje, jak je uvedeno v (Jan 20:21, 26), což je pozdrav islámu: „Pokoj s tebou“ a odpověď: „A s tebou pokoj.“

➤ Mnozí lidé po přijetí islámu říkají: „Nyní jsme lepšími následovníky Krista, než jsme byli předtím,“ protože nyní skutečně následujeme jeho učení.

■ Vysvětlujeme:

➤ V Koránu je celá súra nazvaná podle Marie (Súra Maryam), která uctívá Krista a jeho matku (pokoj s nimi) způsobem, který v Bibli nenajdeme.

➤ Islám povyšuje Krista Ježíše i jeho matku a vyzývá k víře v něj jako vznešeného proroka poslaného Bohem a k následování jeho učení, protože je v souladu s učením islámu.

 Doporučujeme přečíst si knihy:

„Tichý dialog mezi křesťanem a muslimem“

„Proč si zvolit islám za náboženství?“

“A Quiet Dialogue Between a Christian and a Muslim.”

And the book: “Why choose Islam as a religion?”

■ **Na závěr:**

Tato prezentace byla objektivní a souhlasí s jasným rozumem – který nám Bůh dal, abychom rozlišovali mezi pravdou a lží – a je v souladu s tím, po čem touží čisté duše v oblasti vznešené víry. Proto vyvstává otázka pro každého, kdo rozpoznal pravdu na základě důkazů o pravdivosti poslání proroka Muhammada a islámu, ale stále neuvěřil:

- Co vám brání upřímně přemýšlet o islámu a zvážit, zda vám neposkytuje odpovědi na otázky, které v jiných náboženstvích nenacházíte – obzvláště ohledně víry v Boha? Protože ponese odpovědnost před Bohem za své přesvědčení a hledání pravdy ve svých rozhodnutích.

- Jaká újma by mi hrozila, pokud zvolím islám – který mi poskytuje logické a jednoduché odpovědi na všechny mé otázky bez nátlaku na rozum přijmout nějaký koncept – a přitom neztratím víru v Krista (pokoj s ním) (ve správném chápání, které je v souladu s přirozeností a neodporuje jasnému rozumu a logickému myšlení), ani lásku a úctu k němu, protože Kristus (pokoj s ním) má v islámu vysoké a vznešené postavení, stejně jako jeho matka, Panna Marie (pokoj s ní), a neztratím víru v žádného proroka?

At' nás Bůh všechny vede k tomu, co je správné a dobré.